

ANDRZEJ F. DZIUBA
BISKUP ŁOWICKI

Łowicz, Matki Bożej Królowej Polski 2022 r.

L.dz. 562/2022

List pasterski Biskupa Łowickiego na Niedzielę Chrystusa, Dobrego Pasterza

Moje owce słuchają mojego głosu, Ja znam je, a one idą za Mną (por. J 10, 27)

Drodzy Bracia i Siostry

1. Oto jest dzień, który dał nam Pan!

Już trzy tygodnie upłynęły od uroczystości Wielkiej Nocy. We wspólnocie Kościoła odcytujemy kolejne fragmenty Pisma Świętego świadczące o prawdziwym zmartwychwstaniu i ukazujące uczniów doświadczających mocy nowego życia.

Jakże przekonująca jest pewność apostołów Pawła i Barnaby, którzy, jak to czytamy dziś we fragmencie z Dziejów Apostolskich, pomimo prześladowań z radością dawali świadectwo o zmartwychwstaniu Chrystusa (por. Dz 13, 46-52). Jakże przejmująca jest także odczytana dziś wizja Apostoła Jana oglądającego w mistycznym uniesieniu wielki tłum wielbiący majestat Boga w Jego królestwie (por. Ap 7, 14b-17). Te świadectwa jaśnieją pewnością, blaskiem i mocą niepodważalnej prawdy.

Oto jest dzień, oto jest czas, który dał nam Pan! Warto w tym właśnie czasie zadać sobie pytanie, czy zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa zmieniło także nas i wpłynęło na nasze życie? Czy w naszym odczuciu nadało mu moc i głębszy sens?

Tymczasem bardziej zajmujący, jak się wydaje, jest problem, co i jak można dziś zdobyć, a następnie z zadowoleniem zużyć, niż moc wiary, ostateczny sens życia i jego przeznaczenie. A przecież Pan Jezus powiedział: „...*cóż za korzyść ma człowiek, jeśli cały świat zyska, a siebie zatraci lub szkodę poniesie?*” (Łk 9, 26). Dlaczego więc poznanie istotnych prawd życia nie wydaje się tak ważne?

Bóg (...) *wybrał nas jeszcze przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem* (Ef 1, 4). Jednak grzech pierworodny, spowodował zarówno nieznaną Boga jak i zagubienie poczucia wartości i sensu życia. Zapewne właśnie, dlatego człowiek nie jest zainteresowany swym przeznaczeniem.

2. Abyśmy byli świętymi, jak Ty jesteś święty

„*Adamie, gdzie jesteś?*” (por. Rdz 3, 9) to pierwsze wołanie Pana Boga do człowieka, który doznając hańby grzechu ukrył się przed obliczem Stwórcy. Wszystkie następne wydarzenia znane nam jako historia zbawienia można określić jako pełne

determinacji wołanie i szukanie człowieka przez Pana Boga. To właśnie jest powołanie. Jest to dar miłosierdzia Bożego dla wszystkich, dar łaski pomimo ludzkiego buntu, aby wypełnił się pierwotny zamiar Boga obdarzenia ludzi chwałą nieba.

Jakże pięknie w tę tajemnicę wprowadza nas jedna z liturgicznych modlitw Kościoła: *„Ojcze prawdziwie święty, od początku świata czynisz nas uczestnikami Twego zamysłu miłości, abyśmy byli świętymi, jak Ty jesteś święty. Byliśmy umarli z powodu grzechu i niezdolni zbliżyć się do Ciebie, ale Ty dałeś nam najwyższy dowód swego miłosierdzia, gdy Twój Syn, jedyny Sprawiedliwy, wydał się w nasze ręce i pozwolił się przybić do krzyża* (MR. VI Modlitwa Eucharystyczna).

3. Jezus Chrystus jest dobrym Pasterzem

W ten sposób poznajemy Jezusa Chrystusa jako dobrego pasterza. Samo powołanie niewiele by nam pomogło, gdyż właśnie, jak poucza nas modlitwa Kościoła *byliśmy umarli z powodu grzechu i niezdolni zbliżyć się do Boga*. To właśnie Syn Boży - Jedyny Sprawiedliwy - jako dobry pasterz, *przyszedł po to, aby oddać życie swoje za owce, aby i one miały życie, i miały je w obfitości* (por. J 10, 10-11). I nie chodzi tu o obfitość zwykłego doczesnego życia, o to co można zdobyć i z zadowoleniem zużyć, ale właśnie o obfitość życia w zjednoczeniu z Bogiem w chwale nieba.

Jezus Chrystus uczynił wszystko, co było konieczne, aby człowiek mógł zjednoczyć się z Bogiem. Przez swoje życie, mękę śmierć i zmartwychwstanie uczynił powołanie, czyli to pełne determinacji wołanie i poszukiwanie człowieka przez Boga, spełnionym. *W Nim mamy śmiały przystęp do Ojca z ufnością dzięki wierze w Niego* (Ef 3, 12). Jakże kojące są odczytane dziś Jego słowa: *Moje owce słuchają mojego głosu (...) Nie zginą one na wieki i nikt nie wyrwie ich z mojej ręki (...) nikt nie może ich wyrwać z ręki mego Ojca. Ja i Ojciec jedno jesteśmy* (J 10, 28. 30).

4. Duch Święty was wszystkiego nauczy

Jezus jest dobrym pasterzem. Jest Panem, któremu *dana jest wszelka władza w niebie i na ziemi* (Mt 28, 18). Od człowieka, od każdego z nas zależy jednak czy poddamy się Jego pasterskiej opiece, Jego władzy. Mamy przecież wolną wolę. Bez naszej zgody nawet największa miłość nie może nas uszczęśliwić.

Potrzeba więc aktu wiary, którą wzbudza w nas Duch Święty. On *przychodzi z pomocą naszej słabości (...) przyczynia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami* (Rz 8, 26). Osobistym pouczeniem Ducha świętego jest modlitwa. Ona sprawia, że Słowo Boże staje się dla nas zrozumiałe, ważne i potrzebne, że rozpoznajemy je jako głos Jezusa Chrystusa i jesteśmy gotowi pójść za Jego wezwaniem. Dzięki modlitwie możemy też odkryć ostateczny sens życia i jego przeznaczenie, a szczególnie osobiste powołanie do świętości oraz zaszczyt wybrania do wyjątkowej służby w Kościele w posłudze kapłańskiej bądź życia konsekrowanego. Módlmy się więc byśmy nie ulegli pokusie zaniedbania daru powołania.

Jak obiecał Pan Jezus (...) *Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pošle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem* (J 14, 26). Jakże ważny więc okazuje się sakrament bierzmowania przyjęty u progu dorosłego życia i ważnych życiowych decyzji. Czy jednak jest on przyjmowany szczerym aktem wiary i przygotowany żarliwą modlitwą?

Drodzy Bracia i Siostry!

Wszystkim nam zatem potrzeba pouczenia i mocy Ducha Świętego. Potrzeba nam i całej wspólnoty Kościoła tej żarliwej modlitwy o działanie Ducha Świętego w nas, o gotowość przyjęcia Jezusa Chrystusa jako dobrego pasterza, Pana i Zbawiciela. Potrzeba wołania o posłanie żniwiarzy na wielkie żniwo.

Proszę więc, abyśmy w oczekiwaniu na uroczystość zesłania Ducha Świętego, podobnie jak apostołowie zgromadzeni w wieczerniku wraz z Matką Bożą, trwali na modlitwie i prosili o rozeznanie i gotowość wypełnienia woli Bożej dla nas wszystkich, a szczególnie dla szukających drogi życiowej, słyszających w duchu wezwanie, lecz obawiających się podjęcia decyzji.

Niech nam w tym wołaniu Ducha Świętego i rozeznaniu woli Bożej sam Bóg błogosławi.

+ Andrzej F. Dziuba

Zarządzenie: List pasterski Biskupa Łowickiego należy odczytać w IV Niedzielę Wielkanocną (08.05.2022) na wszystkich Mszach św.

